તુફાને કરબલા

ઉર્ફે

માતમે શોહદા.

દીબાચો.

અય આશીકાને રસુલ, અને શીદાયાને અહલે-બેત, માહે મોહર્રમમાં હજરત ઇમામે હુસેન અને, અને તેમની સાથે શહીદ થનારાઓનાં ગમમાં જે મજલીસો કરવામાં આવે છે, અને તેમાં તેમનાં ઉપર પડેલી મુસીબતોને એહવાલ અહલે મજલીસને સંભલાવવામાં આવે છે. તે મુસીબતોનું બયાન નઝમમાં મરસીયા, માતમ, નોહા, રોવાયત, જંગીનામા, વીગેરેમાં નામીચા શાએરો અને સુખન-વરોએ બનેલાં તે આ કિતાબમાં દાખલ કરવામાં આવ્યાં છે.

અમારી કિતાબ દરીઆએ ગમ, અને જીકરૂશ શાહાદતેન, એ બે કિતાબો મુસલમાન બાઇઓમાં ઘણી પસંદ પડવાથી અને એવી બીજી કિતાબો માટે વારંવાર થતી માંગણીઓને લીધે આ કિતાબ તુફાને કરબલા ઉર્ફે માતમે શોહદા છપાવી છે.

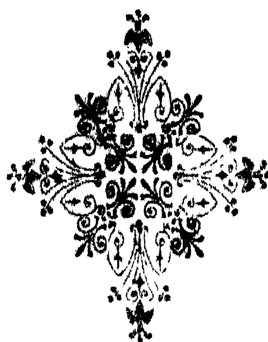
આશા છે કે અમારી બીજી કિતાબોની પેઠે આ કિતાબ પણ અમારા વાચકોને જરૂર પસંદ પડશે.

મસલામી બાબતોની તથા ગઝલોની અને તવારીખની કિતાબો અમે છપાવેલી છે. તેનો બહોળો ઉઠાવ થાય છે, માટે તેમાંની કિતાબો ખરીદ કરવા માટે વિનંતી કરવામાં આવે છે.

આ કિતાબમાં કોઇને કંઇ ભુલ નજર આવે તો તે માટે દર ગુજર કરશો.

મુ. બીલીમોરા,
દેગડીસ્ટ્રીટ.

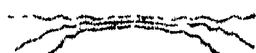
લી. દુઆગો,
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

તુફાને કરબલા,

ઉર્ફે

માતમે શોહદા.

૭૮૬

રિવાયત—૧.

મીસરેમેં પેહલે હમદે ઈલાહી રકમ હુવા,
સાનીમેં નાઅતે સૈયદે અરબો અજમ હુવા.
પસ નાઅત મુસતફાકે જો હેં ખાસ ચાર યાર,
તોસીફ ઉનકી લીખકે યે શૌકે અતમ હુવા.
યાને જો અહલે-બેતે રસુલે અનામ હેં,
લીખતા હે બાદ વસ્ફ જો ઉનપર સીતમ હુવા.
ભાઈ મુવા ભતીજા મુવા ભાનજા મુવા,
શબ્બીરકે જીગરપે જખમ પર જખમ હુવા.
ફરમાયે રોકે અય મેરે અસગર હજાર હેફ,

તેરાભી ખુશ્ક લબ ન ફીર પાનીસે નમ હુવા.
ફરમાતે થે આકા ચયા તુમ ફુરાતસે,
... કરતે પાક આપકા દહના કલમ હુવા.
... ખુદા હે અપના જો ચાહે કરે વોહી,
કીસમતકાભી નવીશ્તા કહીં બેશો-કમ હુવા.

સલામ—૨.

કેહતે થે જયનુલ અબા લીજે સલાતો સલામ,
શાફએ રોજે જઝા લીજે સલાતો સલામ.
બાપકે લાશેપે જા કેહતે થે થે આબેદી,
સુનકે મેરા માજરા લીજે સલાતો સલામ.
બાબા યહાં સબકે તઇ લેકે મદીનેસે આયે,
ઔર ચલે સર કટા લીજે સલાતો સલામ.
લોટતે હો ખાક પર અય મેરે બાબા હુસેન,
નેઝેપે સર હે ચડહા લીજે સલાતો સલામ.
બેવા હો અહલે હરમ રોતે હેં સબ સર પટક,
કીસકા નહીં આસરા લીજે સલાતો સલામ.
ઉટોંપે બીઠલાયે કર અહલે હરમકો લઇ,
શામકો ચલના કયા લીજે સલાતો સલામ.
આપકા હમ આસરા છોડકે જાવેં કહાં,
નુરે જીગર મુરતઝા લીજે સલાતો સલામ.

કરતે હેં હર વક્ત પર યે લઇં જોરો જબર,
કીસસે કહેં માજરા લીજે સલાતો સલામ.
દારા ઘુ ઇતમામ કર ગમસે હે [illegible] જબાં,
સરવરે હર દો-સરાં લીજે સલાતો સલામ.

ફાતેહા—૩.

અવ્વલ તો રૂહે પાકે પયંબરપે ફાતેહા,
સુલતાને દો જહાં શહે સરવરપે ફાતેહા.
મીન બાદ ઉનકે હોવે ય ખુલફાયે રાશેદીં,
અસ્હાબો હમઝા અમ્મે પયંમરપે ફાતેહા.
મીન બાદ ઉનકે હઝરતે હસનેન પાક પર,
ઓર હોવે ઉનકે યાર દીલાવરપે ફાતેહા.
ફીર બિનતે મુસતફાકી હો અવલાદો આલપર,
ફીર તબએ તાબેઇને મુતહ્હર પે ફાતેહા.
ફીર જુમલે મોઅમેનીન પર ઓર મોમીનાત પર,
હાફેઝ પરઢ અપને અબુઓ માદરપે ફાતેહા.

મુજરા—૪.

સીનયે શબ્બીર હે ઓર ઝાનુયે જલ્લાદ હે,

મુજરઇ સુખા ગલા હૈ ખંજરે ફવલાદ હૈ.
સર્દ પાની તુમ પીઓ રોઓ હમારી પ્યાસ પર,
જુઅરા કરના તીશના લબ યે શીઅઃ ઇજાદ હૈ.
લાશે મસીમ જબ હુઇ પામાલ તો બોલી દુલ્હન,
યા અમીરુલ મોઅમેનીં ફરીયાદ હૈ ફરીયાદ હૈ
ફેંકકર અકબરકે આપસમેં બહનોંને કહા
હસ્ત જવાંકા સર વોહ કાટે જીનકે બે-અવલાદ હૈ.
મહશરા દીન હૈ ગલે મીલતે હૈં ખંજરસે હુસેન,
હીચકીયોંમેં સાફ આવાઝે મુબારક બાદ હૈ.
ઇન દીનોંમેં ફક્ત હૈ યેહ આપકા ઝાકીર દબીર.
કીજીયે ઉસકી મદદ યેહ આપસે ફરીયાદ હૈ.

મુજરા—૫.

અય મુજ-રઇ રહમ ન આયા કુછ ચરખે કોહનકો,
પામાલે ખીઝાં કર-દીયા જોહરાકે ચમનકો.
પાની ન દીયા મુજ-રઇ સુલતાને ઝમનકો,
તરસાયા હૈ બે-આબ શહે તીશનઃ દહનકો.
જયનબને કહા રોકે ચલે શાહ જો રનકો,
અય ભાઇ કહાં છોડકે જાતે હો બહનકો.
ઊંટોપે બીઠાયા હ-ર-મે શાહે ઝમનકો,
બાંધે થે લહુ શાનએ આબીદમેં રસનકો.

કુશતોંકે હુયે પુશતે લહુકે બહે નાલે,
તલવાર લીયે જબ અલી અકબર ગયે રનકો.
સરવરને કહા રોકે ખુદા હાફીઝો નાસીર,
ઘોડેપે જબ અસવાર કીયા દીલબરે હસનકો
રંજ ઐસા કીસીને નહીં આલમમેં ઉઠાયા,
કયા આબીદે બેકસકે લીખું રંજો મેહનકો.
જન્નતમેં લીબાસ આયાથા જીસકે લીયે પારો,
મોહતાજ હૈ લાશ ઉસકી સદ અફસોસ કફનકો.
જબ મ્યાનમેં નીકલી શાહે જીશાનકી તલવાર,
બે-દમ કીયા એક દમમેં કઇ તીરે ફીગનકો.
ગુંચેકી તરેહ તંગ હે દીલ બાગે જીનાંસે,
અબ ●ર્લીએ વહ્મા રોઝયે સુલતાને જમનકો

સલામ—૬.

મુજ–રઇ હુરકો શાહસ દીનને વગા મીલા,
પ્યાસા ગલા કટાકે શહીદોંમેં જા મીલા.
જંગલમેં રોતે ફીરતે થે મુસલીમકે નૌ–નીહાલ,
જીસદમ ન કાફીલેકા ઉન્હેં રાસતા મીલા.
કાસીમ ચચાસે કેહતા થા જી ચાહતા હે આજ,
તીરોંસે સીના તેગસે દીજે ગલા મીલા.
હુંઉ જો શાહને બાઇકે બાઝુ કટે હુયે,

કબઝે પે એક દસ્ત મીલા એક જુદા મીલા.
રોગે સકીના કેહનીવો પાની મગાના કયું,
જતા હુવાભી હમસે ન મેરા ચચા મીલા.
શાહ કેહતે થે કીસીસે મીલેગા ન મરકમે,
અબ્બાસ જયસા ભાઇ મુઝે બા-વફા મીલા
કયા રોગે શાહ બરચ્છેકે છાની લગા લગા,
કાસીમસા રનમેં જબ તને બે દસ્તો પા મીલા.
અકબરકો શાહ ઢુંડતે તો કેહતે યેહ લઈ,
બેટેકા યા ઇમામ કહો કુછ પતા મીલા.
યા રબ યેહ હે દુઆ કહે કરબલાકે લોગ,
મોનીસ ભી આયેરોમેં થહે દીકે આ મીલા

જોગી—૭.

ઝુકા કર સરકો સીજદેમેં યે કેહતા હે કલમ અપના,
હું આસી પુર ગુનાહ યા રબ તુ કર ફઝલો કરમ અપના.
સંવારો તનકા મઠ અપના અય જોગી દેખલો દરશન,
ઇસી મેહફીલમેં જલવા-ગર હુવા આકર સનમ આપના.
સજાકર જોગ યે તનપર ફીરે દેરો હરમમેં તુમ,
સભી આબીદો ઝાહીદ પર હુવા આખીર ભરમ અપના.
કીસી ગુલપર ન શયદા હમ ન ખાહીશ હે ગુલીસ્તાંકી,
તમાશા દેખનેકો ખુદ હે દીલ બાગે ઇરમ અપના.
હીલાલ આયા ફલક પર જબ નઝર માહે મોહર્રમકા,

દીલે મગરૂહકા ગમસે હુવા તાઝા જખમ અપના.
કહા અબ્બાસકો શાહને સુયે કરબલ ગસ્તો જી અબ,
સભી ફોજે હુસેનીકે રખો આગે અલમ અપના.
ગરઝ કુફેકો જબ પહોંચે બ-જાકો હશમતો શૌકત,
કહા શાહને લઇનોંસે કહો કયા હે અઝમ અપના.
કટાનેકો યે ગુલ બુટે ચમન ઝોહરાકા લાયા હું,
રઝામેં અપની ખાલીકકે મેં ગાડા હું કદમ અપના.
સરે અતહર તલે ખંજર રખા શાગીલ હુસેનાને,
બયાં કયા કયા કરૂં મુશકીલ બહોત હે રંજો ગમ અપના.

જોગી—૮.

જોગી પેહલે કહો બિસમીલ્લા, બાદ ઉસકે કરો ઇસ્કે અલ્લાહ,
બીજે લીજે મેરા ઇસ્કે અલ્લાહ, જોગી પેહલે કહો બિસમીલ્લા.
મુસ્કો ગુલાબસે ધોકર મોંહકો, સીના સફા કરકે પરહ લીજે ઇસકો,
રાહબરસે અપને પેહલે જા પુછો, અપને રાહબરકો તુ જાન અલ્લાહ.
બિસમીલ્લા રોશન દીલકો કરાદે, શીરકો કુફ્રસે દીલકો ફીરાદે,
કીબ્રો ખુદીકો દીલસે ગીરાદે, ઉસકે આગે તુ પાવેગા અલ્લાહ.
હમતો વઝીફા ઉસકા કરેંગે, દીલમેં ખઝાના ઉસકા ભરેંગે,
હાથ લે માલા ઉસકો પરહેંગે, શુક્રે અલ્લાહ હે અલ-હમ્દો લીલ્લાહ.
કુરઆંકે અંદર પેહલેસે લીખ્ખા, ગંજે ખફીસે વોહ પાક અલ્લાહ,
જોગી નઝારા કર ઉસકા લીલ્લાહ, ફીર તો ખુદહી બને આરીફે અલ્લાહ.
જો કોઇ બને હેં ઇસકે મીયાં શાગીલ, વીર્દ ઉન્હેં કુછ નહીં યે મુસ્કીલ,
સાલીન ઉકબાકી હે યે મંઝીલ, ઇસમે આઝમ હે યે પાક અલ્લાહ.

જોગી—૯.

ઇસ્કે અલ્લાહમેં દીલકો લગાના, ઓર કદમ રાહે હકમેં જમાના,
દમકા કરકે નઝર આના જાના, તનમેં ઘુઘરીકા હુસે બજાના.
પેહલે આશીકકા યે હોવે મકસુદ, સમઝ હસ્તીકો અપની બેહદ નાબુદ,
બાદ—અબજાં પાકે અપના ઠીકાના— તનમેં ઘુઘરીકા.
ન કીસી પર નઝર હોવે હરદમ, દીદે મકસુદ તબ હે મુકદમ,
નકશી અલ્લાહ દીલપર ખુદાના,—તનમેં ઘુઘરીકા.
નફસ અપનેકો જો કોઇ પેહછાને, બસ વોહી મારેફત હકકો જાને,
દમકા ખાલી નહીં આના જાના,—તનમેં.
ખાલી દીલયા હે માટીકા યે તન, ક્યસી આતી સદા ઇસસે ઘન ઘન,
હે સદા ઘુંઘરૂઓંકા પરાના—તનમેં.
હે હુલુલો ઉરૂજ જીસમેં હરદમ, રખ ખબર ઇસકી દીલસે તુ કાયમ,
એકદમ ભી નહીં ઝાયે જાના—તનમેં.
શુગલ કરતે હેં ઇસતોર શાગીલ, દેખે હર શયમેં ઉસકો હે શામીલ,
હે વોહી નહીં કોઇ બીગાના—તનમેં.

જોગી—૧૦.

જોગી દીલકા બના સાફ દરપન,
અપનેમેં આપ કર પીયુકા દરશન જોગી.
દીલમેં તો બુગઝ સારા ભરા હે,
ઓર કચરા હસદકા ધરા હે,

દેખ અપના ઉઠાકર તુ દામન—જોગી.
હીરસે દુન્યાને હે તુજકો ઘેરા,
દીલમેં સારા ભરા હે અંધેરા.
પાક પેહલે બનાલે તનો મન—જોગી.
ઇશ્કે મવલાકી આતશકા ભડકા,
દુઇએ દુન્યાકા કર દુર ખટકા.
જશ્ન કહાવેગા જગમે તુ અહસન—જોગી
મય વહદતકા કર નોશ પ્યાલા,
જીકરે કલમાકા લે હાથ માલા.
ઔર પકડ લે કોઇ જોગે મામન—જોગી
દુર કર દીલસે ફખરો ગુરૂરી,
તાકે હાસીલ હો તુજકો હુઝુરી.
છોડ દે યાર યે અપના બચપન—જોગી.
પયદા કર કોઇ કામીલ તુ મુરશીદ,
હે યે હાફેઝકી તુજકો તકૈયુદ.
ઇલ્મકા પાયેગા ફીર તુ મખજન—જોગી.

જોગી—૧૨.

વઝીફા અપના હર શામો સહર અલ્લાહી અલ્લા હે,
દીલે મુઝતરકા હરએક દમ જીકર અલ્લાહી અલ્લા હે.
કહા હે ફુજ કુરની અજકોર કુમ હકને કુરઆંમે,
તો જીકરે હર બશર શામો સહર અલ્લાહી અલ્લા હે.

દરખ્તે દીલપે જખ્મ અપને દમે આરાકો ખીંચેગા,
ઇલાહી જકરીયા હોકર દજર અલ્લાહી અલ્લા હે.
ચમનમેં બુલબુલે ગુલમેં તેરી જલવા નુમાયાં હે,
તુ દેખેગા જીધર ફીરકર ઉધર અલ્લાહી અલ્લા હે.
તુઝે કીસને અદમસે લાકે લાયા જાનીએ હસતી,
ઉસી ખુરશીદે જરરેમેં નીગર અલ્લાહી અલ્લા હે.
યેહી ઝંગે કુફર સારા દીલે નાકીલસે કાઢેગા,
તુઝે બેહતર યેહી સયકલે ઝીકર અલ્લાહી અલ્લા હે.
ચીરાગે ખાનયે વયરાં ફરોઝાં કરકે અજ ઇસલામ,
નઝરસે દેખ સારા ઘર જીધર અલ્લાહી અલ્લા હે.
મીસે તનકો અગર અપને તીલા કરનેકી ખાહીશ હો,
તો લે યે કીમીયા બેહતર નગર અલ્લાહી અલ્લા હે.
મીટાના અપની હસ્તી યે તુફેલે મુશકીલ અય શાગીલ,
નહીં દુશવાર હે તુજકો અગર અલ્લાહી અલ્લા હે.

જોગન નામા ૧૨.

મેંતો કરબલમેં મસકન કરૂંગી,
શાહકે ગમમેં બિરોગન બનુંગી.- -મેંતો.
ગલેમેં સેલી બગલ મીર્ગ-છાલા,
હાથમેં માલા કાનોંમેં બાલા,
નામ સૈયાંકા હરદમ જપુંગી—મેંતો.
દીલકો અપને કરૂંગી મેં પારા,

ગમમેં સૈયાંકે લે એક તારા,
નામ લે લેકે વાકા ૦ પુંગી—મેંતો.
મેંતો ધુની રમાઉંગી બનમે,
ખાકે કરબેલા લગાઉંગી તનમેં,
ગમમેં શાહકે જલમલ મરૂંગી—મેંતો.
બનકે જોગન ફીરૂંગી મેં બનબન,
વિર્દ લબ પર મેરે હો ગા રનરન,
રંજ જો કુછકે હોગા સહુંગી—મેંતો.
નાસેહા મેં ન માનુંગી કેહના,
બનકે જોગનહી કરબલામેં રેહના,
શાહકે ગમ–મેંહી મેં જાન દુંગી—મેંતો.
રંજ જો કુછ કે હોગા સહુંગી,
શાહકે ગમમેંહી જાન દુંગી,
અય રઝા માર આસન રહુંગી—મેંતો.

મરસીયા—૧૩.

અય મેહર સવા નેઝેપે મગરેબસે અયાં હો,
અય સુબ્હો શબે હશ્ર હુવે-દાયે નીહાં હો.
અય સાબીત વ સૈયારા ન સાકોન ન રવાં હો,
અય દૌરે ફલક અબ ન જમીં હો ન જમાં હો.
અય શમએ કમર ગુલ હોકે અંધેર હુવા હે,
સર શમએ નબીકા તહે શમશીર હુવા હે—૦

અય અહમદે મુખતાર દમે આહો ફુગાં હે,
ખંજર શહે મઝલુમકી ગરદનપે રવાં હે.
યા હયદરે કર્રાર યે નયરંગે જહાં હે,
તાજે સરે કવનેનકા સર જેબે સીનાં હે.
યા ફાતીમા ફર્યાદ કે બે-ઘર હુઆ જયનબ,
બે-ઘર હુઇ બે-મકના વ ચાદર હુઇ જયનબ—૨
અય અરશે બરીં ખાક નશીં સોગ નશીં હો,
અય ખાકે જમીં પયર-હને અરશે બરીં હો.
અય શરએ મુબીં શાહીદે કત્લે શહે દીં હો,
અય રૂહે અમીં જાને પયંબરપે હુઝીં હો.
ઇદરીસ ન રખ રફકસે તાર આજ કફનકા,
બાટેગા જો હુલ્લા વોહ હે મોહતાજ કફનકા—૩
અય મેહર તુ ખુસ માહમેં મગરેબસે અયાં હો,
અય કુરસે કમર ચાક તુ માનીંદે કતાં હો.
અય સુરે સરાફીલ મોહૈયાયે ફુગાં હો,
અય સાબીતો સૈયારા તહે ખાક નીહાં હો.
અય હશ્ર મીટા નામો નશાં શીમરો અમરકા,
સર કાટા હે ખાતુને ક્યામતકે પીસરકા—૪
અય સુરે સરાફીલ યે નફખેકી ઘડી હે,
બલવેમેં બહન શાફએ મેહશરકી ખડી હે.
અય ચર્ખ તુ ગીરતા નહીં હયરત યે બડી હે,
બાલાયે જમીં અર્શકી દસ્તાર પડી હે.
અય હશ્ર ખિતાબ આકે નબી-જાદા મુવા હે,

ખાતુને કયામતકા પીસર જુબહા હુવા હે—૫
અય સુશતરી અબ જીનસે અજાકા હો ખરીદાર,
નીકલે હે દુરે માઅ-દને અ૬-કૃત સરે બાઝાર.
અગ મુનશીયે ગરદું જુઝ વ કુલ હો-ગયે બેકાર,
લે પુરજે હુવા દફતરે કવનેનકા સરદાર.
બીખ નારીયોંમેં લશ્કરે બે-પીરકા ચેહરા,
કાટા કલ-મે તેગસે શબ્બીરકા ચેહરા—૬
અય તુઉ તુઝે ઇસ નયે તુફાંકી ખબર હે,
ખુશ્કીમેં જો હુબા હે વોહ શબ્બીરકા ઘર હે.
અય ઇ-સા-યે મરીયમ યે નયા ઝુલ્મે અમર હે,
આબીદ હે અલીલ ઔર યે ગરમીકા સફર હે.
મુસ્તદ [illegible] પડા હોગા યે દુખ તુમપે કુએંમેં,
ઘર જલતા હે દમ ઘુટતા હે બેવોંકા ધુએંમેં—૭
અય ખીઝર બસ અબ હાથકો ધો આબે બકાસે,
સડકાયે સકીનાકે કટે હાથ જફાસે.
અય આબ બરસ યા ન બરસ અપની બલાસે,
આકા જો હમારે થે વોહ સબ મર ગયે પ્યાસે.
અય આબે બકા કયું નહીં તુ ખાક હુવા હે,
ઇન્સાનકે ચશમેકા ખીઝર પ્યાસા હુવા હે—૮
યા અહમદે મુખતાર દમે નૌહા-ગરી હે,
બલવેમેં બની ફાતીમાકા દર બદરી હે.
યા શાહે નજફ સુનજકો યે દરદે જીગરી હે,
બચપનમેં સકીનાકો ગમે બે પીદરી હે.

યા હઝરતે ઝોહરા હમે ફર્યાદો ફુગાં હે,
ઘોડે પે અદુ કાંટોંપે સજ્જાદ રવાં હે—૯
યા ફાતીમા ફર્યાદ કરો શેરે ખુદાસે,
કહતે હે બોહ-રતેરકે ગલે તેગે જફાસે.
સબ ખલ્ક હે સગોળ બની ફાતીમા પ્યાસે,
યા શાહે રોસલ અર્ઝ કરો રબ્બે હુદાસે.
યા શાહે નારદ તુમકો ખબર હે કે નહીં હે,
બે-દીનકી તલવાર હે હલકે શહે દીંકે ૧૦
અય બરકે જીલા હફતે સરા પરદયે અફલાક,
યે નારીયોંને તુરકે ચેહરેકો કિયા ખાક.
છીને હે નિકાબે હરમે પંજતને પાક,
દીલ બચ્ચોંકે હેં ગોશે સકીનાકી તરેહ ચાક.
બર જલનેસે સર ખુલનેસ સદમે યે પડે હેં,
કેહતે હે અદુ નીકલો હરમ ચુપકે ખડે હેં—૧૧
રસ્સીમેં બંધા જબકે વોહ ગુલ—દસ્તયે ઇસલામ,
હર મોરચેમેં લેકે ફીર અશહરે બદ અંજામ.
બરપા થા યે હંગામા કે શબકા હુવા હંગામ,
ઉરીયાં બદનોંકો હુવા કુછ ફાકેકા આરામ.
ખુરશીદને અંદોહે શહે જીન્નો મલકમેં,
ગોતા દીયા કપડોંકા ખમે નીલે ફલકમેં—૧૨
પાયા જો અલમમેં હરમે શાહે ઉમમકો,
ઝુલમતને કુશાદા કીયા માતમકે અલમકો.
કીબલેસે ન શબ આછથી માઅલુમ હે હમકો,

પોશાક સીયાહ કાઅબેને ભેજી થી હરમકો.
યે ચાદરે શબ પેશ-કશ આલે અબાથી,
ચાલીસ અઝાદારોંમેં એક શાલે અઝા થી-૧૩
દી આકે મુનાદીને નીદા ફોજે જફામેં,
અબ આ કોઇ બાકી હૈ સીપાહે શોહદામેં.
બરપા કરો બેરેક લીયે દશતે વગામેં,
સબને કહા એક બાર નહીં પરદે સરામેં.
ગારત હુઇ લુટી ગઇ સરકારે હુસેની,
બાકી હે બસ એક બે મયે દરબારે હુસેની-૧૪
ખામોશ **દબીર** અબ નહીં યારાયે સુખન હે.
લાશે શહે-દીં ઇનદીનો બે ગોરો કફન હે.
કેહ શાહસે કે તુ દાફએ હર રંજો મેહન હે,
મદદાહપે તેરે સી-તમે ચરખે કોહન હે.
ઇનઆમકા અબ હુકમ દો હમ-શકલે નબીકો,
બીજવાઓ મદદકે લીયે અબ્બાસ અલીકો-૧૫

રિવાયત—૧૪.

બુલાલો પાસ અપને જદ્દ શાહે કરબલા મુજકો,
ન રખ્ખો હીંદમેં બહરે મોહંમદ મુસતફા મુજકો.
શીકાયત ચર્ખકી હે ઓર ન કીસમતકા ગીલા મુજકો,
બ-ફઝલે હક ફકત દરકાર હે તેરી અતા મુજકો.
મુખાતીબ હોકે ઉમર સાઆદસે હુર સાફ કેહતા થા,

સીતમ સાદાત પર કરના નહીં હરગીજ રવા મુજકો.
લડું કયસે હુસેન દામને અલીસે જાકે મયદાંમેં,
કે આતી હે રસુલુલ્લાહસે શરમો હયા મુજકો.
પકડ કર દામને સરવર કહા સુગરાને રોરો કર,
હુઝુરીસે કરો અપની ન અય બાબા જુદા મુજકો.
બેટી ફરમાતે થે શૌકે શહાદતમેં શહે-વાલા,
પસંદ રાહે હક હે અપના કટવાના ગલા મુજકો.
કહા કરતી થી સુગરા તંગ આકર દરદે દુરીસે,
પીદરકી તરેહ ભુલી હુઇ મેરી કઝા મુજકો.
સકીના કેહતી થી ગીરીયા કુનાં યું અહલે ઝીંદાંસે,
સરે શબ્બીર દીખલા દો કોઇ બહરે ખુદા મુજકો.
મઝામીને અલમ પહોંચાતે હેં જીબ્રીલ લાલાકર,
હે લીખના આજ એહવાલે શહીદે કરબલા મુજકો.
જમાના મદહે-ખાને હઝરતે શબ્બીર કેહતા હે,
મીલા કયા ખુબ અય અતહર ખીતાબે બા-સફા મુજકો.

રિવાયત—૧૫.

કેહતી થી બાનુ રોકર ખાલી પડા હે ઝુલા,
માં તેરી સદકે અસગર ખાલી પડા હે ઝુલા.
બેહતા હે દુધ અબ યે કીસકો પીલાઉં પ્યારે,
આ જલ્દ મેરે દીલબર ખાલી પડા હે ઝુલા.
દેતી થી તુજકો ઝુલા ઝુલેમેં મેં સુલાકર,

અબ કોન સોવે આકર ખાલી પડા હે ઝુલા.
કયસા બ હલ્ક તેરે ઝાલીમને તીર મારા,
અય મેરે પ્યારે દીલબર ખાલી પડા હે ઝુલા.
અય મેરે પ્યારે મેરી ગોદી હે તુઝસે ખાલી,
હું કીસકો અબ ઉઠાકર ખાલી પડા હે ઝુલા.
અય મેરે લાલ તેરે નજદીક મેં જો હોતી,
કુરબાન હોતી તુઝપર ખાલી પડા હે ઝુલા.
તુરબતપે તેરી અબ મેં રોરો કે બસ હમેશા,
લાઉંગી યે જબાં પર ખાલી પડા હે ઝુલા.
બર કબ્ર હાફિઝા અબ ફુલોંકી ડાલી ચાદર,
ઓઢુંગી હોકે મુઝતર ખાલી પડા હે ઝુલા.

રિવાયંત—૧૬.

ઓલી સરપીટ કાસીમકી દુલહન,
ચુડીયાં મેં બડહાને ન દુંગી,
મેવા મંડવેમેં હુઇ મેં સુહાગન—ચુડીયાં મેં૦
હો ગયા અપના માતમ સરા ઘર,
ઢલ ગઇ સરસે જીસ વક્ત ચાદર,
હોગઇ અબ તો મેં હાયે બે-પર—ચુડીયાં મેં૦
સેહરા શાદીકા જલ જાઓ અપના,
યે નથી શાદી દેખા થા સપના;
આતશે હીજ્રમેં અબ હે તપના—ચુડીયાં મેં૦

ખાકમેં લેકે કંગનેકો ડાલો,
દીલ તડપતા હે કોઇ સંભાલો:
અબ ન અરમાન મેરા નીકાલો—ચુડીયાં મેં૦
અયસે મંડવેકો યા રબ લગે આગ,
ફુટે કયસે મેરે એકદમ ભાગ.
ખુનસે કરબલમેં ખેલા બના ફાગ—ચુડીયાં મેં૦
નીકલા અરમાન ન શાદીકા મેરા,
કયસી ગરદીશને આકર ઘેરા;
લાયા બંડરેને કરબલમેં ડેરા—ચુડીયાં મેં૦
હલદી હાથોંસે કીસકે નીકાલી,
જીસને આફત મેરે સરપે ડાલી;
ફાલ હોગઇ જબ્બાં કીસકી કાલી—ચુડીયાં મેં૦
નોચકર સરસે કેહતી બની બાલ,
યે મીલા કયા જવાનીમેં જંજાલ;
મેં બને બીન રહું કયું ન બદ હાલ—ચુડીયાં મેં૦
ફીરતા અહકર હે જીસદમ સીતારા,
દર બદર ફીર વોહ ફીરતા હે મારા;
ઉસકા ચલતા નહીં ફીર હે ચારા—ચુડીયાં મેં૦

સેહરા: ૧૭

દુલહે કાસીમકે સજા આજ હે સર પર સેહરા,
હે યે લાસાની નહીં ઇસકે બરાબર સેહરા.

ચાંદસે ચેહરેપે ક્યા નુરે ઇલાહી હે અયાં,
રૂખે પુર નુર પે લાસાની હે જેવર સેહરા.
ઊતરે જન્નતસે હેં ગીલમાં બ સુયે કાસીમ,
કીશતીયે નુરમેં ફુલોંકા લગાકર સેહરા.
ફર્ક પર બાંધતે હેં જબકે હુસેના પ્યારે,
હોવે ઉસ ચેહરેપે ઝેબંદા ન ક્યું-કર સેહરા.
સાફ મોતીસે સજા સેહરેકી હરએક લડીયાં,
થા બજા કહીયે અગર કાને જવાહીર સેહરા.
તારે મુકેશસે ગુંધા હુવા સર તા પા થા,
જામયે જરરીંકે બરાબર થા સરાસર સેહરા.
ખુબ તહરીર કીયા સેહરા યે તુને મુસ્કીલ,
ફેહ સકેગા ન કોઇ અયસા સુખનવર સેહરા.

સંદલ. ૧૮

આજ ફીરદોસસે શબ્બીરકા આયા સંદલ,
હુરો ગીલમાંને ખુશી હોકે ચડાયા સંદલ.
કીસ તજમ્મુલસે હુસેન ઇબને અલીકા યારો,
ઇતરો અંબરસે બસાયા હુવા આયા સંદલ.
પરહતે સલવાત બહમ ખુલ્દસે હુરેં આઇં,
આકે ખુશ હોકે વહાં સબને ચડાયા સંદલ,
ધુમ ચો સીમ્ત થી સંદલકી શાહે-વાલાકે,
દેખને શોકસે હરએક થા આયા સંદલ.

કીજે તાઅરીફ તો ક્યા કીજે ઉસ સંદલકી,
હુરે ગીલમાંને જીસકા હૈ બનાયા સંદલ.
મગઝ ખુશબુસે મોઅત્તર રહા તા મગ્ઝ ઉસકા,
જીસને થોડાસા કભી સુંઘને પાયા સંદલ.
ક્યું ન અહબાબ હોં ખુશ શેઅરકો સુનકર હાફેઝ,
ખુબ દીલ ચસ્પ યકીં તુને બનાયા સંદલ.

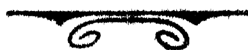
નોહા. ૧૯

જય-નબને દરે ખેમેસે યું શોર મચાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
પરદેસમેં બાઇસે મુકદ્દરને છુડાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
અબ તીશના તુઝે કત્લ કીયા નેહરકે ઉપર મઝ્લુમ બિરાદર.
અફસોસ બદ્દનોંકો જરા રહમ ન આયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
મેં બેકસો નાચાર નવાસી હું નબીકી, બેટી હું અલીકી,
દર દર મુઝે બે-રહમોંને સર નંગે ફીરાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
અસગરભી પુર અરમાન સુયે ખુલ્દ સીધારે, બાબા ગયે મારે,
પાનીકે એવઝ તીર બદ્દનોને લગાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
બરછીકી અની સી-નયે અકબરમેં દર આઇ, ખાલીકકી દુહાઇ,
નકશા તેરે મહબુબકા દુન્યાસે મીટાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
પામાલ કીયા નાશકો ઘોડોંસે સરાસર, અય પીદીયે દાવર,
સર કાટકે નેઝેપે બદ્દનોને ચડાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
દુર છીને સકીનાકે તમાચેં ઉસે મારે, કાન જખ્મી હેં સારે,
રહમ ઉસકી યતીમીપે બદ્દનોકો ન આયા, ફર્યાદ ખુદાયા.

નોહા. ૨૦

જયનબ યે બયાં કરતીથી ગરદુંકી સતાઇ, હય હય મેરે ભાઇ,
પરદેસમેં લુટી ગઇ ઝોહરાકી કમાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
પાનીકે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, ફીર આયે ન ફીરકર,
પાનીકે બદલે તીરસે પ્યાસ ઉસને બુઝાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
કેહતી હે સકીના મેરે સકકેકો બુલાદો, યા પાની પીલાદો,
પાનીકે લીયે નેહરપે કયું દેર લગાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
રોતી હે બયાં કરકે યેહી વોહ જીગર અફગાર, અય શાહકે અલમદાર,
અમ્મુનેભી અફસોસ મેરી યાદ ભુલાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી ફિરયાં, ઓર ખુનમેં હે ગલતાં,
તુમ મર ગયે ઓર આહ મુઝે મોત ન આઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
હિમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીભી ન પાયા,
સદકે તેરે મઝલુમીકે યે ઝોહરાકી જાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
જયનબકા અજબ હાલ થા હૈદર મેં કહું કયા, ફટતા હે કલેજા,
રોરોકે વોહ કેહતી થી હે યે ગમકી સતાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.

નોહા. ૨૧

બાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર,
કયા ગુલશને જન્નતકી તરફ તુમભી સીધારે, પ્યારે અલી અસગર.
નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે છુટનીયોં ચલતે, માદરને ન દેખા,
અરમાન મીલે ખાકમેં સબ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર.
યે જીસ્મ તેરા નાજની ઓર ધુપકી તેજી, સાંયેમં કરૂં કયા,

તુમ દેખો તો ચાદરભી નહીં સરપે હમારી, પ્યારે અલી અસગર.
લાશોંગે તેરે રોને નહીં દેતે હેં આદા, મુઝ કુપ જલીકો,
નેઝે તમેં દીખલાકે ડરાતે હેં કીનારે, પ્યારે અલી અસગર.
કાસીમ હેં ન અબ્બાસ ન અકબર હેં ન સરવર, આબીદ હેં સો બીમાર.
અબ કૌની હું કીસીકી હીમાયતકે સહારે, પ્યારે અલી અસગર.
મજરૂહ કીયે કાન સકીનાકે અદુને, ઓર મારે તમાચે,
દેખો તો તડપતી હે પડી દર્દકે મારે, પ્યારે અલી અસગર.

નોહા. ૨૨

બાનુ યે બયાં કરતી થીં ઝીંદાંમેં બ-ઝારી, નાદાન સકીના,
તુમ ખલ્કસે પ્યાસી સુયે કૌસર હો સીધારી, નાદાન સકીના.
તુમ યાદમેં બાબાકી જો બેતાબ થીં હરદમ, થા ઉનકો યેહી ગમ,
આઇથી તેરે વાસતે હઝરતકી સવારી, નાદાન સકીના.
તુમ ઝુલમતે ઝીંદાંસે છુટીં બાપસે મીલકર, મેં રેહગઇ મુઝતર,
આંખોંમેં જહાં હોગયા તારીક હમારી, નાદાન સકીના.
ચીલ્લાતી હું મેં દેરસે કયા મુઝસે ખફા હો, કુછ મોંહસે તો બોલો,
હય હય મેરી શાહજાદી મેરી લાડલી પ્યારી, નાદાન સકીના.
પરદેસમેં મોહતાજ હું મેં બે-કસો નાદાં, ઝીંદાંમેં ગીરફતાર,
કફનાઉં તુઝે કીસ તરેહ અય રાજ દુલારી, નાદાન સકીના.
મોહતાજ હું ઇસ દરજે કે ચાદર નહીં સરપર, હું મુઝતરો શશદર,
કયુંકર તુઝે ઉઢવાયે યે માં દર્દકી મારી, નાદાન સકીના.
હે સખ્ત સરાસીમા વઝીર જીગર અફગાર, ઓર દીલસે બેઝાર,
હો જાયે મુજાવીર યે સીઘારશસે તુમ્હારી, નાદાન સકના.

નોહા. ૨૩

શેરોકે બચાં કરતી થી યું બાનુયે મુઝતર, અય સિબ્તે પયંબર,
તુમ મરગયે હમ હોગયે બે-મોનીસો યાવર, અય સિબ્તે પયંબર.
જન્નતકો ગયે આપ રખું કીસકા સહારા, હે કોન હમારા,
હય હય ન મેરે પાસ રહે અસગરો અકબર, અય સિબ્તે પયંબર.
જીસ ઘરકી કનીઝેંભી ન બાહેર કભી નીકલીં, થીં પરદેમેં રેહતીં,
અય જયનબો કુલસુમ હેં બે મકના વ ચાદર, અય સિબ્તે પયંબર.
તૌકીર ન કી નારીયોંને આહ હમારી, અય આશીકે બારી,
ખેમેકો જલાયા હુવા બરબાદ મેરા ઘર, અય સિબ્તે પયંબર.
કીસ તરેહસે કાટુંગી મેં અફસોસ રંડાપા, હે દેસ પરાયા,
સાહેબ મેરે વાલી મેરે સૈયદ મેરે સરવર, અય સિબ્તે પયંબર.
ડર જાયે ન માસુમ કે હે આલમે ગુરબત, ઓર રાતકી આફત,
સહરામેં પડા હે તને તનહા મેરા અસગર, અય સિબ્તે પયંબર.
કરતા હે ગુજારીશ યે વઝીર જીગર અફગાર, દેખું મેં દરબાર,
હે આપકા ખાદીમ યે સરાસીમા વ મુઝતર, અય સિબ્તે પયંબર.

વાવેલા. ૨૪

હે યે દીલ પુર મલાલ વાવેલા,
શહે આલી ખીસાલ વાવેલા-હે યે દીલ.
કુમરાયોંમેં નહીં તાબો તાકત,
જો સુને જીકરે હાલે શહાદત,

સરે ગુલશનમેં ઇસ ગમસે હે પાયેમાલ-વાવેલા.
ગુલ હે પઝમુરદા ગમસે સરાસર,
હે સીયાહ-પોશ શાખે સનોબર,
લાલાએ નસતરન ભી હે આશુફતા હાલ-વાવેલા.
ગમસે ચંપા ચંબેલી હે બરબાદ,
માતમે શાહમેં હે સરે નાશાદ,
બુલબુલે ખસતા તનકે હે દીલપર મલાલ-વાવેલા.
ગુલશને મુસતફાકે ગુલે તર,
થે વોહ મશહુર શબ્બીરો શબ્બર,
ગુંચા તન સીમ તન માહે ઓજે કમાલ-વાવલા.
અય હસન દાગ વોહ દીલપે ખાયે,
માહે કામીલને કબ અયસે પાગે,
આજ રોરોકે અપની બની ચશ્મ લાલ-વાવેલા.

વાવેલા-૨૫.

ઇબને અસગર સગીર વાવેલા,
ખાયે બર હલક તીર વાવેલા—ઇબને
ગોરકી કાયે સાંગું ભી ત્યાગી,.
વાટ ધરકી કશી ઇખરાગી.
પાજલા કુરીયાંની ન ત્યાલા નીર—વાવેલા.
બાનુ રોઇને બસ કહેવા લાગી,
મારી કીસમત એવી હાયે ભાંગી.

કેમ થાશે હવે મારા દીલને ધીર—વાવેલા.
શાહ જદ આયે વીચ કરબલા દે,
પાની દીંદા ન કુફી બલા બે.
ઇબને હૈદરદા તંગ હાલ કીતાં શરીર—વાવેલા.
ગુફ્ત અકબર બદિહ આબ મારા,
તીશના લબ અમ જીગર પારા પારા.
કુન ન ઝુલમો સીતમ અય શરીર—વાવેલા.
લાગી શબ્બીરકે જખકે ઘૈયા,
રોકે જયનબ કહી મોરે ભૈયા.
દુખસે તોરે કરજવામેં ઉઠત હે પીર—વાવેલા.
રાઝી અમરે ઇલાહીપે હોકર,
કરબલામેં દીયે તીશના લબ સર.
વોહ અય રહમાં જો શાફએ યોમીલ અખીર—વાવેલા.

વાવેલા—૨૬.

કહો મીલ બાર બાર વાવેલા,
દીલસે લયલો નહાર વાવેલા—કહો.
રાવી કરતા બયાં હાલે અસગર,
જીસકે નાના રસુલે પયગંબર.
કીયા ઉસ ગુલસે તનકોભી ખાર—વાવેલા.
તીશનગી જબકે અસગરકો આઇ,
યે નીદા લબ દહનસે ઉઠાઇ.

કેહ ઉઠે તુમ નહો બસ બે-કરાર—વાવલા.
લેકે ગોદીમેં અસગરકો શબ્બીર,
સીમતે નદ્દી ચલે હોકે દીલગીર.
જાકે બોલે લઇંનોંસે યેહ ખુદ પુકાર—વાવેલા.
જીસકા કલેમા હો પરહતે અય લોગો,
નીશના ઉનકા નવાસા હે દેખો.
પાની નદ્દીસે દો મુંહકો અય ગુલ્નગાર—વાવેલા.
તીર મારા શકી એક બદ અખતર,
છીદ ગયા હલ્કે માસુમે અસગર
હો ગયા દસ્તે શબ્બીરસેભી વોહ પાર—વાવેલા.
જબ શહાદત હુયે ઇબને શબ્બીર,
જીતો ઇનસાં મલક સબ થે દીલગીર.
યેહી કેહતે થે હર ગુલ્લો ખાર-વાવેલા.
હો ગયા ખાબા જીું નખલે ઇસ્તાદ,
રહમાં કેહતા હે ફર્યાદ ફર્યાદ.
ક્યા કીયે ઝુલ્મ બચ્ચોંપે હેં નાબકાર—વાવેલા.

માતમ-૨૭.

ઓય હાયે ચશમે પુરતુમ હો બોલી યે તુતી,
આજ હે બહેન ભાઇસે છુટી—રે ઓય.
થા યઝીદે લઇંકા યેહ કેહના,
ઇબને હયદરકો પાની ન દેના.

બાખુશી પીયેં ગબરો મજુસી—રે ઓય.
શોરે ગમકા હરએક જા સદા હે,
તમન્ને ગુલની વનરાં પર હે.
ખોલી જબ ... કયા તકદીર ફુટી—રે ઓય.
ઉસકા બાબા કે શેરે ખુદા હે,
ઓર નાના નબી મુસતફા હે.
પ્યાસા ઉનકો ગમે હાયે મુઝે—રે ઓય.
ઝાલીમોંને ન પાની પીલાયા,
ઓર ખેમેમેં આતશ લગાયા,
સબ કમાઇ બી ઝોહરાકી લુટી—રે ઓય.
ઉગરે રહમાં હે બસ થર થરાતા,
ઓર જમીનો જમાં લરઝા ખાતા.
હો શીકસ્તા કલમ યહાંપે ટુટી—રે ઓય.

માતમ—૨૮.

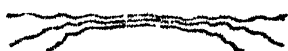
ઓય હાયે ક્યા લીખું હાલ સુગરાકે ગમકા,
સીના ફટતા હે ઇસ જા કલમકા—રે ઓય.
રોકે સુગરા યેહ બોલી હો બેતાબ,
ક્યું ન મેરે પીદરકો દીયે આબ.
જો થા સરદાર અરબો અજમકા—રે ઓય.
ઇતના આબીદને આંસુ બહાયા,
બાપકે ગમ સીવા કુછ ન ખાયા.

ગુલ થા રૂખસારોં પર ચશમે તુમકા—રે ઓય.
તીર બર હલ્ક અસગરભી ખાયે,
ઓર અબ્બાસ બાઝુ કટાયે.
હાયે શબ્બર પીયે જામ સુમકા—રે ઓય.
લડતે શબ્બાર થે રનમેં અયસે,
લાખોં મુઝમેં હો એક શેર જયસે.
થા નવાસા જો શાહે ઉમમકા—રે ઓય.
આરઝુ હે યે શબ્બીરો શબ્બર,
દસ્તે ખુદ હો ઓર રહમાનકા સર.
હે ભરોસા તુમ્હારે કરમકા—રે ઓય.

માતમ-૨૯.

ઓય હાયરે જોકે ઇમામે જમાં થા,
બસ વોહ કરબલમેં તીશના દહાં થા—રે ઓય.
ઝુલ્મ ઉમ્મતકા કરકે ગવારા,
ભુકા પ્યાસા ગયા રનમેં મારા.
જીસસે ગરદુંપે શોરો ફુગાં થા—રે ઓય.
આહ કાસીમકી વોહ નવ જવાની,
થી હસનકી વોહ ગોયા નશાની;
નુરે ચશમે શાહે ઇનસો જાં થા—રે ઓય.
થા વોહ નકશા રસુલે જમાંકા,
બાગ થા અકબરે નવ જવાંકા;

જીસકે સીનેપે જખમે સીનાં થા—રે ઓય.
કયેદમેં સારે અહલે હરમ થે,
સાથમેં આબીદે ચશમે તુમ થે;
નેઝેપે શાહકા સર રવાં થા—રે ઓય.
બસ ન મકસુદ લીખ હાલે મકતલ,
અસ્ક જારી હું ઓર દીલ હે બેકલ.
જીક્ર કયા હો હરમકે બયાંકા—રે ઓય.

માતમ—૩૦.

ઓય હાયે આજ અસગર અલી રન સીધારે,
ઝોહરા બીબીકે થે વોહ પ્યારે—રે ઓય.
જીન્નો ઇનસાં થે રોતે જમીં પર,
ઓર ફ્રીશતેભી ચરખે બરીં પર;
અલ અમાં અલ અમાં સબ પુકારે—રે ઓય.
બદલે પાની થી પાની શહાદત,
ચશમયે ફયેઝ બહરે સખાવત;
તીશના લબ હોકે દરીયા કીનારે—રે ઓય.
નાશે નાશોંને અયસે મચાયે,
ચશમે દરીયાને આંસુ બહાયે;
બન ગયે અશ્ક થે આહ સારે—રે ઓય.

તલ્ખ હે જીંદગાની ખુદાયા,
બીછુ ઓર સાંપને ઝેહર ખાયા:
જાન દેતે હૈં સબ ગમકે મારે—રે ઓય.
રોજે મેહશરમેં પાઉં ગુલામી,
બા અદબ અર્જ કરતા હું નામી:
સદકે હોતા હે દરદમ તુમ્હા—રે ઓય.

બનજારા—૩૧.

મેં ઢુંઢ ફીરી બન સારા, ન મીલા મેરા બંજારા,
કોઇ પતા કહો પીતમકા, યે દાગ મીટા દો ગમકા.
બેતાબ હે દીલ હમારા—ન મીલા મેરા.
ફુરકતમેં તેરી ઓ સાજન, નગરીમે ફ્રકે બંજારન,
ફીરે દસ્તમેં હોકે આવારા—ન મીલા મેરા.
નહીં માલુમ અબ યે હોતા, પીયા જાગ રહા યા સોતા,
કયા ભુલ ગયા વોહ પ્યારા—ન મીલા.
દર જહાંમેં હાયે ખુદાયા, શાહજાદા ન અપના પાયા,
કયા છુપા ગગનમેં તારા—ન મીલા.
ગર લુત્ફે ખુદા હોજાવે, હાં ઝરીફ પતા બતલાવે.
કરૂં શુક્ર કદીમી દુબારા—નમીલા મેરા.

બનજારા ૩૨.

ચલા ટાંડા સ્વાર બનજારા,
એપ શેહરે મદીનેસે લેકર,
હો ચલા કરબલાકા મુસાફીર.
રાહે મવલામેં જાન અપની કરને નીસાર—બંજારા
સાથ લે અપને લાખો જવાહીર,
સાને કરજંદે બેશો બીરાદર.
પહોંચા દસ્તે બલામેં વોહ જય ગમ–ગોસાર—બંજારા.
લુટે કજ્જાક હર સુસે આકર,
એક બ[illegible]ા હુવા શોરે મેહશર.
ના કીયે ખૌફે હક દીલમેં વોહ બદ–શઆર—બંજારા.
કટ ગયે સભી બેશો બીરાદર,
રહા બાકી ન કોઇ ભી યાવર.
હાયે એક તનપે ટુટે હેં સદહા હજાર—બંજારા.
હુરો ગીલમાં મલક જીનનો આદમ,
આયે અરઝો ફલક અરશો આદમ.
ગમે શબ્બીરમેં કયું નહું બે–કરાર—બંજારા.
હેં જનાબે ઝરીફ સુખન–વર,
ગમસે શોહદાકે હવરાં વ મુઝતર.
કયું ન બાદીમ કદીમી ભી હો અસ્કબાર—બંજારા.

બનજારા—૩૩.

ગયા હુસેન હકકા પ્યારા, કરબલામેં પ્યાસા મારા.
અફસોસ કે જોરો જફાકર, લુટે હેં રીયાઝે પયંબર.
કોઇ દીયા ઉનકો ન સહારા—ગયા હુસેન.
કર ઝબ્ત સબી મીલ પાની, બર આલે પયંબર શામી.
સર પ્યાસાહી તનસે ઉતારા—ગયા હુસેન.
વોહ શીમરે લઈં ઝીલ જોશન, બ—રોઝે જુમા કરકર રન.
સર આપકા તનસે ઉતારા—ગયા હુસેન.
ચો—સોમ્તસે ધીર તો આદા, સબ મીલકે કીયે હેં ગોગા.
કોઇ તીરો તબર કોઇ મારા—ગયા હુસેન.
લાશોંપે ચલાયે ઘોડે, બે-અદબ ન મોંહકો મોડે.
કુછ દીલમેં ન સોચા બિચારા—ગયા હુસેન.
ખામોશ હો હાફિઝ ઇસદમ, કર સૈયદે શોહદાકા ગમ,
હો ઉનસે તેરા છુટકારા—ગયા હુસેન.

રિવાયત—૩૪.

અને કાસીમકા બના ખુબ પ્યારા મંડવા,
કયું કે થા લાશો ઝમુર્રદસે સંવારા મંડવા.
કીસસે ઉસ મંડવેકી હો દોસ્તો તહરીર સના,
થા વોહ યાકુતો મીરજાનકા સારા મંડવા.
રો રો કહતી થી યેહી જયનબો કુલસુમ સદા,

કરકે વયરાં ચલા કાસીમ પ્યારા મંડવા.
દેખકર હુરો મલક કેહતે થે મંડવેકા સભી,
બાગે જન્નતકા હે યા અર્શકા તારા મંડવા.
કુબરા રોરોકે યે કેહતી થી બને કાસીમસે,
જાઇયે છોડકે મત આપ હમારા મંડવા.
કહું ન મરગુબે જહાં હોવે ભલા અય હાફેઝ,
જબકે વોહ અયસાહી ખુશતર હો સંવારા મંડવા.

રીવાયત—૩૫.

હેગા યે નુરે ચશમે પયંબરકા તાઝીયા,
છબને અલી સાકીયે કૌસરકા તાઝીયા.
હેં સાથ [illegible]નકે જીનનો બશર ચાકે પેરહન,
હે યે ઇમામો માલીકા રહબરકા તાઝીયા.
કીસ ધુમસે ચલા હે યે કરબલ અય દોસ્તો,
દીલબંદે જાને ફાતીમા અતહરકા તાઝીયા.
હોતી હેં હુરેં ઓર મલક ઉનપે સબ નિસાર,
હેગા શહીદે સાહીબે અફસરકા તાઝીયા.
ગુલશનમેં બુલબુલોંકી જબાંપર હે યે કલામ,
હે યે સવારે દોશે પયંબરકા તાઝીયા
હે પાસ અય અતાયે ઇનાયતસે અય શીકોહ,
યાને હુસેન સૈયદે સરવરકા તાઝીયા.

રીવાયત—૩૬.

હે બરા આજ યહાં શેરે ખુદાકા દંગલ,
લખતે દીલ જાનો જીગર શાહે હુદાકા દંગલ.
અઝમ આરાસ્તા હે આશીકે શોહદા આઓ,
હે યહીં આજ શાહે કરબો બલાકા દંગલ.
ખુબ રોલો ગમે હસનેનમેં જી ભરકે યહાં,
આજ હે મખજને અસરારે ખુદાકા દંગલ.
દોશે અહમદપે રહા કરતે થે હઝરત જો સવાર,
હે ઉસી મસદરે અલતાફો સખાકા દંગલ.
તીશના લબ દશ્તે બલામેં જો હુવા હેગા શહીદ,
હેગા ઇસ શબ ઉસી મહબુબે ખુદાકા દંગલ.
બાલો જાં જીસને ફીદા કરદીયા બહરે ઉમ્મત,
બારો હે આજ ઉસી શાહે ઉલાકા દંગલ.
હાફેઝા તુભી ચલ ઓર બેઠ અદબસે ઉસ જા,
હે જહાં આજ શેહનશાહે હુદાકા દંગલ.

રિવાયત—૩૭.

જબ માહ મોહર્રમકા દીખા ઓજપે આયા,
યું ચરખે સીતમગારને રોરોકે બહાયા.
તહરીરે બયાં કરતે હેં યું હઝરતે રાવી,
શબ્બીરને જબ તેગકો મયદાંમેં ચલાયા.

ફીન્નાર કીયા લાખું લઇનોંકા બ એક ઝર્ન,
એક આનમેં લીખતે હેં કઇ માર ખપાયા,
જુરાત નથી યે કીસમેં કોઇ આવે મુકાબીલ.
એક આનમેં સબ લશકરે આદાકો હટાયા.
જબ ખુનકા દરીયા હે બહા દશતે બલામેં,
તિસ વકત યે આવાઝા વહાં ગયેબસે આયા.
હાફિઝકા સુખન સુનતેહી બસ છોડદી શમશીર,
રાઝી બ-રઝા બાબ શહાદતકા હે પાયા.

મુસતઝાદ—૩૮.

અકબરને કહા બાપસે ઓ નાઝકે પાલે,
બા હુસ્ન નીરાલે,
હલકુમમેં કયા જખ્મ હુયે તીરકે આલે,
અય લાડલે બાલે.
પાનીકે ઇવઝ ખુન પીલાયા તુઝે બાઇ,
એક તીર જો મારા.
અલ્લાહ કરે હશ્રમેં મોંહ ઉનકે હોં કાલે,
અય લાડલે બાલે.
અમ્માકો તેરી મર્ગપે અબ રંજ નીહાયત,
હોગા મેરે બાઇ.
ઓર જખમે જીગર ગમકે ઉભર આતે હેં નાલે,
અય લાડલે બાલે.

બાબાજી તેરે દરદો મુસીબતમે પ્યારે,
દુન્યાસે સીધારે
ક્યા અબ્બે જફા અપને પડે આજ હેં પાલે,
અય લાડલે બાલે.
હાફિઝસે મેં ફર્યાદ કરૂંગી મેરે મવલા,
યે ઝુલ્મ હુવા હે,
માનીસા બહાયે હું લહુ ખુનકે નાલે,
અય લાડલે બાલે.

મુસ્તઝાદ-૩૯.

બને હૈદરકે નુરી નશાં, બનમેં મારે ગયે,
કાસીમો અકબર યે દોનોં જવાં, બનમેં મારે ગયે.
હુરો અકબર બ-રાહે ખુદા, સર અપના કીયે હેં ફીદા,
જુકે પ્યાસે યે સબ પેહલવાં, બનમેં મારે ગયે.
અસગર તીફલજી તીર ખાકે, હો ખુનમેં તર બતર,
પાયે જન્નતમેં ઉમદા મકાં, બનમેં મારે ગયે.
સબસે પેહલે તો મુસલીમને જાકે, સર કર દીયે હેં ફીદા,
બાદ ઉનકે પીસર ખુરદે જાં, બનમેં મારે ગયે
તેગ ઓર તીર દીખલાતે યે, વોહ સબ દુશ્મનોંને હુસેન,
પાકે તકલીફ સબ વોહ જવાં, બનમેં મારે ગયે.
વાયે અફસોસ કરબલમેં સબ, વોહ સીબતે નબી દોસ્તો,
તીશના લબ ઓર ભુખી જવાં, બનમેં મારે ગયે.

ક્યા મુસીબતકા હાફિઝ બચાં, હો રહમ મુઝસે યાં,
કયસે મઝલુમ વોહ અલ અમાં, બનમેં મારે ગયે.

રીવાયતે સીદી—૪૦

કરતાહું બસ પેશ શુરૂ ઇસ જાયે જબાંસે બિસમીલ્લા,
સીદી કહો માશા અલ્લા.
કુમ બુક કુમ બુક બોલે ધમામા મીસરી કહે સુબહાનલ્લા,
સીદી કહો માશા અલ્લા.
બોલે મલુંગા શાકસે બાબા લા ઇલાહા ઇલ લલ્લા,
સીદી કહો માશા અલ્લા.
ઓર મલુંગા મીસરી ધમામા કહે મોહંમદ રસુલુલ્લા,
સીદી કહો માશા અલ્લા.
બસ અય હનીફ ઇસ જાયેપે લીખ ઓર પરહ કુલહો વલ્લા,
સીદી કહો માશા અલ્લા.

રીવાયતે સીદી—૪૧.

વોહ કમલી વાલે રૂખ તુ બતાદે ચેન નહીં હે દીલકો મુદામ,
હેગા તડપતા સુબહો શામ.
મેરે વાલી હક્કે સવાલી ઇતના કર દીદવીકા કામ,
હેગા તડપતા સુબહો શામ.

અબ તો નહીં તસકીં હે મુકર્રર દીલકો રખું કબ તકકે થામ,
હેગા તડપતા સુબહો શામ.
વાસતે ખાલીકકે અબ મેરે શાહા જુદ બના દીદવોંકા ગુલામ,
હેગા તડપતા સુબહો શામ.
અય મેરે રહબર શાફએ મેહશર જુદ પીલા કૌસરકા જામ,
હેગા તડપતા સુબહો શામ.
હનીફ ગમગીં નહીં હે તસકીં જલતા દીખા અય શાહે અનામ,
હેગા તડપતા સુબહો શામ.

સવાલે સીદી—૪૨.

હોંટ ન લગે અયસા કહે ઔર કોઇ શાઍર અશઆર,
હોવે જીસસે દીલકો કરાર.
શાયેક ફાયેક યાને લાયેક લાયે હેં તાઝી તકરાર,
હોવે જીસસે દીલકો કરાર.
સીફતે સરવર સફદરો હૈદર ઝુદ સુના દીજે લલકાર,
હોવે જીસસે દીલકો કરાર.
ખુશતરો અઝહર યાને સુખનવર ઝુદ સના કીજે ઇઝહાર,
હોવે જીસસે દીલકો કરાર.
હનીફ કયું કર હમકો હો ડર જગકા ખુશતર હે સરદાર,
હોવે જીસસે દીલકો કરાર.

જવાબે સીદી-૪૩.

હોંટ બગાવે કીસકી ગરઝ હે સીદી યેહી કહે બલકાર,
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
દીલકો કુડહાઓ ઓર ન જલાઓ દુખ ન ઉઠાઓ અય દીલદાર,
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
હઝરત ઉલફત ઓર વોહ મુરવત છોડ ન દીજે જીનહાર.
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
આઓ સુખનવર અઝહરો ખુશતર સીદી ખડે હેંગે તૈયાર,
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
ઇનસાન જીશાકુ ઓર સુખનદાન આયે કયા હેગી તકરાર,
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
હનીફ કસીફ ઓર લતીફ લીખ કોઇ તાઝા અશઆર,
આઓ સના સુન લીજે હજાર.

મરસીયા-૪૪.

જબ યઝીદી રોજસે બેઝાર હોકર હુર ચલા,
લશકરે ઇસલામમેં શબ્બીરસે આકર મીલા.
ગીરકે કદમોં પર કીયા અર્ઝ ઉસને અય શાહે હુદા,
લખ્તે દીલ ઝોહરા ચિરાગે ખાનદાને મુરતઝા.
બે-શકો બે શુબ્હા તુ અબ દીનકા સુલતાન હે,
આજ કદમોં પર તેરે યે જી મેરા કુરબાન હે.

હુરને રોરોકર કહા યે અય શાહે આલી તિબાર,
બાદશાહે આલીમેં યે હાઝીર હે અબ તકસીરવાર.
અહલે-બયતે પાક પર ઝુલ્મો સિતમ હેં બે-શુમાર,
હું બહોત લાચાર ક્યું બખશેગા મુઝે પરવર-દિગાર.
લશ્કરે મયદાનમેં જબ નજદીકે ખાલીક જાઉંગા,
ક્યા રસુલે પાકકો ઉસ વક્ત મોંહ દીખલાઉંગા
હાથ ફેરા હુરકે સરપર તબ વોહ ઇબને મુરતઝા,
ઔર મોહબ્બતસે લગે કેહને ઉસે છાતી લગા.
અબ હમારે સાથ તુ તકસીર હે જો કુછ કીયા,
સબ ગુનાહાં બખશે તેરે તુઝસે મેં રાઝી હુવા.
બીઅસે તુ રોઝે મેહશરકે અબ બેબાક હો,
દુશ્મનોંસે જંગ કરનેકો તુ અબ ચાલાક હો.
ઇસ ઘડી બાઝાર હે દેખો શહાદતકા બરા,
નકદે જાં લેકર ખરીદારાં ખડે હેં જા-બજા.
સબ મલક ઉતરે તમાશેકો હેં અજ હુકમે ખુદા,
બાંધકર હિમ્મત શહાદતસે સઆદત લેકે જા.
જબ સુનાઇ યે શહાદત શાહને તબ પ્યાર કર,
હુરને તબ નાઅરા કીયા અલ્લાહો અકબર મારકર.
ફીર કહા શાહકો અગર મેં હુકમ પાઉં ઇસ સમાં,
ઘેર કર ઉન મુઝીયોંકો જાકે મારૂં બે-ગુમાં.
કુફીયોંકે ખુનસે કરતા હું મેં અબ દરીયા રવાં,
શામીયોંકે ઇસ ઘડી શમશીરસે તોડું સરાં.
શાહને તબ ઉસકો કહા ગર તુઝકો યે અરમાન હે,

આજ આસાઇશ હે લાઝીમ કયું કે તુ મેહમાન હૈ.
તબ કહા રોરોકે હુરને અય શાહે હર દો-સરા,
આપકે ઉપર જો મેંને સબસે પેહલે ચલ દીયા.
ઓર અદાવત સબસે પેહલે આપસે મેંને કીયા,
વાસતે ઉસકે બહોત અબ તલ્ખ હૈગા દીલ મેરા,
ઇસલીયે ઉમ્મીદ હે ગર હુકમ શાહસે પાઉંગા,
સબસે પેહલે મેં શહાદત પાકે યહાંસે જાઉગા.
અલ-ગરઝ હુરને બઝીદ હો શાહસે લેકર રઝા,
ખીંચકર તલવારકો મયદાનમેં આયા શેર સા.
એક પલમેં સર હજારોં મુઝીયોંકે દે ઉડા,
દુશ્મનોંકે ખુનસે મયદાનમેં નાલા બહા.
ઇસ તરેહસે ઉસને મારા મર્દ કઇ મયદાનમેં,
મારકર પામાલ સબકો કર દીયા એક આનમેં.
કત્લ કર દુશ્મન હજારોં પાસ શાહકે ફીર ગયા,
જોડકર હાંથોંકે તઈ રોરોકે અર્ઝ કરને લગા.
અય શાહે કોનો મકાં ઓર વાલીયે હર દો-સરા,
કમતરીં બંદેસે અબ દીલ તેરા રાઝી હો-ગયા.
શાહને ફરમાયા તુજસે દીલ મેરા અબ શાદ હે,
મેહલ અબ જન્નતમેં તેરે વાસ્તે આબાદ હૈ,
યે બશારતકે સુખન જબ કાનસે ઉસને સુને,
સેંકડો ના-મર્દ તબ ઘબરાકે વહાં લગે ભાગને.
જંગ વહાં ઇસ તરેહસે હુરને કીયા હે ઉસ ઘડી,
થરથરાયે અરઝો ચર્ખ ઓર ડરગયે જીન્નો પરી.

ગો—તરફસે આયે ઇતનેમેં પ્યાદે ઓર સવાર
ઓર ઉન સબને લીયા ઘુરકે તઈ હે એકબાર.
આકે એક મરદુદને નેઝા ચલાયા ઝુદ તર.
બાર તબ સીનેકે અંદર હોગયા બસ કારગર
શાહને અપની ગોદમેં રખ્ખા હે સરકો ઉસકે તબ
ગઈ ચેહરેસે સબ ઉસકે આપને ઝાડી હે જબ
આંખ ખોલી હુરને ઓર કેહને લગા યું બા–અદબ
ઇસ ગુલામે કમ–તરીંસે તુમ હુયે ખુશનુદ અબ
તબ, કહા શાહને કે ખુશ તુજસે મેરા દીલજાન હે,
ઓર રાઝી તુજસે બસ અબ ખાલીકે રહમાન હે,
અલ–ગરઝ હુરને કીયા આલે નબીપર જાં ફીદા.
રુહ પર ઉસકે ઇલાહી ભેજ તુ રહમત સદા.
બખ્શ તુ સબકો ખુદા યા બહરે શાહે કરબલા
મુશકીલેં આસાન કર તુ અબ તુફેલે મુસતફા.
બસ કર અય દાઉદ તુ ઉનકે ગુલામોંકા ગુલામ
ભેજ તુ ઉપર મોહંમદકે દરૂદાં ઓર સલામ.

મરસીયા—૪૫.

જબ લુટ ગયા ઝોહરાકા ચમન દશ્તે બલામેં,
શામીલ હુવા પ્યાસોંકા લહુ ખાકે શીફામેં.
કોઇ ન રહા ફોજે ઇમામે દો–સરામેં,
બસ ઘીર ગયા હયદરકા પીસર અહલે જફામેં.

તીર આતેથે હરસુસે ઇમામે અઝલી પર.
દો લાખકા ઘેરા થા હુસેન ઇબ્ને અલી પર,
થા શોર કે અબ નાયેબે હયદરકો ન છોડો.
જીતા પીસરે સાકીયે કવસરકો ન છોડો,
હે કતલ જો બે-સર પીસરે ફાતીમા હો જાયે,
જલદી યે મોહીમ સર હો તો બસ ખાતીમા હોજાયે.
અય ગાઝીઓ ગર ખાકમેં ઝીશાંકો મીલાદો,
રેહ-વારસે મુરશીદે ઇમામતકો ગીરાદો.
હો રોઝકે પ્યાસેકા લહુ જલ્દ બહાદો,
શબ્બીરકા સર કાટકે નેઝેપે ચડાદો.
મહસુરા કરો આબીદે આવારા વતનકો.
બલવેમેં નીકાલો શાહે બે-કસકી બહનકો,
દાઅવા હે શુજાઅતકા તો હીમ્મતકો ન હારો.
નેઝા પી-સ-રે અહમદે મુખતારકો મારો,
સૈયદકા નબી-જાદેકા સર તનસે ઉતારો.
ફરમાતે હેં શાહ કયા મેરી તકસીર હે યારો,
પ્યાસા હું મુસાફીર હું ગરીબુલ ગુરબા હું.
અલ્લાહ ગવાહ હે કે મેં બે-જુરમો ખતા હું,
અબ રહમ કરો હદસે સીવા હોચુકી બેદાદ.
જો ઘર કે લુટા હો ઉસે કયું કરતે હો બરબાદ,
સબ મરગયે બાકી ન ભતીજે હે ન અવલાદ.
સુન-લો મેરી ગુરબતપે બહન કરતી હે ફર્યાદ,
બાકી હે જો ઇજા સી-ત-મે ઉમ્મતે જદસે.

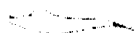
રોતે હુયે નાના નીકલ આયે હેં લહદસે,
હજરતકે સુખન સુનકે પુકારે યેહ જફાકાર,
યહાં રહમ કરેગા ન કોઇ આપ-પે ઝીનહાર.
ચલ જાયેગા ઇસ હલ્કપે અબ ખંજરે ખુંખાર,
એક દમમેં છુટેંગે હ-ર-મે અહમદે મુખતાર.
નાલાં તો હે રૂહે રસુલે દો-સરાકી,
છીનેંગે રીદા બીનતે શાહે ઉકદા કુશાકી.
યેહ સુનકે જો ખામોશ હુયે સીબ્તે પયંબર,
ગીર્દ આગયે ખીંચે હુયે તેગાંકો સીતમગર.
એક પુરસ ગલા ઓર કઇ સો જુલ્મકે ખંજર,
ગો લાખકા બલવા થા અકેલે શાહે સફદર,
તલ-વારોંસે મજરૂહ જો હોને લગે મવલા.
ખેમેકી તરફ દેખકે રોને લગે મવલા,
પડતી થી તને પાકપે તીરોંકી જો બોછાર.
સબ ખુનમેં નહાયે હુયેથે સૈયદે અબરાર,
સદમેસે જમીં હીલતી થી ટકરાતે થે કોહસાર.
દુન્યા તો બલા થી વોહ કયામતકે થે આસાર,
ખુરશીદકા ઝુલમતને જો ઘેરા થા જહાંમેં.
રાતોંકી તરેહ દીનકો અંધેરા થા જહાંમેં,
સર પીટકે યહાં ફાતીમા કરતી થીં યેહ ફર્યાદ.
આ પહોંચા ઉધર કત્લકો શીમરે સીતમ-ઇજાદ,
છાતીપે ચડા શાહકી લીયે ખંજરે ફોલાદ.
ગુલ થા કે ચમન ફાતીમાકા હોતા હે બરબાદ,

ખુઝતા હૈ ચીરાગ અહમદે મુખતારકે ઘરકા.
સર તનસે જુદા હોતા હૈ ઝોહરાકે પીસરકા.
બે-રહમ, ને સીનેકો જો જાનુંસે દબાયા.
૪૮ ફૂટ ગયે સબ જખ્મ બદન ખુંસે ભરાઆયા,
બેચેન હુવા હયદરે કરરારકા જાયા.
આંખે જો ખુલી રોકે યેહ કાતીલકો સુનાયા,
આયે ન ખલલ ઉમ્મતે આસીકી દુઆમેં.
સીજદા મુઝે કર લેનેદે દરગાહે ખુદામેં,
બોલા યેહ ઇમામે દો-જહાંસે વોહ સીતમગાર.
કુછ નહી ન-બખશેગી તુમ્હેં તાઅતે ગફ્ફાર,
શાહને કહા પાની દે બીલકતા હૈ દીલે-ઝાર.
તરસા ન મુઝે નઝેઅમેં અય કાફીરે ખુંખાર,
લબ ખુશ્ક હૈ મોંહ પ્યાસસે ખોલા નહી જાતા.
કાંટે યેહ જબાંમેં હૈં કે બોલા નહીં જાતા,
જલ્લાદને હય હય ન દીયા પાનીકા કતરા,
ખંજરસે લગા કાટને હલકે શહે શોહદા.
રેતીપે બહા ખુને જીગર-બંદે પદુલ્લાહ,
એક આનમેં સર તનસે જુદા હોગયા નાગાહ.
થા શોર કે પ્યાસા શહે દીલગીરકો મારા.
શીમરે સીતમ-ઇજાદને શબ્બીરકો મારા.
યાં ખુંમેં તડપતા થા તને સીબતે પયંબર,
જયનબ દરે ખેમેપે ખડી પીટતી હૈ સર.
અય "ઉન્સ" બસ અબ ખંજરે ગમ ચલતે હૈં દીલપર,

ઇસદમ યે દુઆ માંગ કે અય ખાલીકે અકબર.
જાકીર તો હું મુદ્દતસે ઇમામે અઝલીકા,
ઝવ્વારભી કર મુજકો હુસેન ઇબ્ને અલીકા.

માતમ—૪૬.

મેરા માસુમ પ્યારા, રાજ દુલારા, હાયે અલી અસગર,
હમેં છોડ સીધારા, પ્યારા હમારા, રાજ દુલારા—હાયે.
છાંડકે હમકો ગયે યહાંસે, પ્યારે સરજન-હાર,
હીજ્રમેં તોરે માદર તોરી, કરે હે સરજન-હાર,
મેરી આંખોંકા તારા, દીલકા સહારા, રાજ દુલારા.—હાયે.
બન બન ઢુંઢું, જંગલ ભટકું, પાવિં ન તેરા નશાન,
પ્યારે અસગર જલ્દ ખબર લો, જાતી હે મેરી જાન,
મેરી જાન ખુદારા, કર એક નઝારા, રાજ દુલારા.—હાયે.
હાયે સીતમ, બેહોશ પડે હો, દીલપર ખાકર તીર,
પ્યારે અસગર મોંહસે બોલો, કોન થા વોહ બે-પીર,
તુમ્હેં કીસને હે મારા, બોલો ખુદારા, રાજ દુલારા.—હાયે.
સરવર તોરે ગમમેં રઝા યેહ, ખોવે હે અપની જાન,
જલ્દ ખબર લો, ગમસે છુડાઓ, અપના બતાઓ નશાન.
કરે વાંપે ગુજારા, મારા યેહ નારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

સબીલ નામા–૪૭.

અય આશીકે હુસેન યે અરઝે કલામ હે,
પી–જાઓ યે સબીલકા લબરેજ જામ હે.
ઇસમેં શરાબ ખુલ્દકી લજ્જત તમામ હે,
પીના મુરીદ ઇસકા પયે ખાસો આમ હે.
મતલુબ જીસકો સાહેબો શરબતકા જામ હે,
મૌજુદ યે સબીલ બ નજરે ઇમામ હે—
પ્યાસો યે હે સબીલ ઇમામોંકે નામકી,
લજ્જત તમામ ઇસમેં હે કૌસરકે જામકી.
જીસદમ પીયો સબીલ યે નજરે ઇમામકી,
ભુલો ન પ્યાસ સૈયદે આલી મુકામકી—મતલુબ.
જો ઇસકો પીકે સાહેબો સયરાબ હોવેગા,
યાદે હુસેન કરકે વોહ બેતાબ હોવેગા.
ચશમોંસે જારી અશ્કકા સયલાબ હોવેગા,
ફીર શેઅરભી યે બર લબે અહબાબ હોવેગા—મતલુબ.
બર વકતે નોશ શરબતે શીરીં કરો કીયાસ,
અસગરકી પ્યાસ ઓર અલી અકબર જવાંકી પ્યાસ,
કાસીમકી પ્યાસ ભુલો ન અબ્બાસે અમકી પ્યાસ.
પાની તો કયા યે પાયે ન નાનો ખુરશકી બાસ—મતલુબ.
ખાલી ન જાઓ પીતે હુયે જાઓ યે સબીલ,
હોવે અગર ન પ્યાસ તો કુછ કદરે ઓર કલીલ.
સારેબ અય અઝીઝો યે શરબત હે બે–અદીલ,

પીનસે હસકે શાદ હો દીલ જીસકા હો અલીલ—મતલુબ.
ખાલી ન જાઓ પીતે હુયે જાઓ યે સબીલ,
અય સામેઆં આલે પયંબરકે વાસતે.
આંસુ બહાઓ સાકીયે કૌસરકે વાસતે,
અસગરકે વાસતે અલી અકબરકે વાસતે.
શબ્બીર ઓર હજરતે શબ્બરકે વાસતે—મતલુબ.
હાફિઝ જો ઈસ સબીલસે મહરૂમ રેહ-ગયા,
વોહ નેઅમતે જલીલસે મહરૂમ રેહ-ગયા.
યા જાનકર કલીલસે મહરૂમ રેહ-ગયા,
વોહ બરકતે જઝીલસે મહરૂમ રેહ-ગયા—મતલુબ.

સબીલ નામા. ૪૮ [illegible]

દહેરમેં ફયઝે શાહે તીશના દહન જારી હે,
ફયેઝ શબ્બીરકા ફયેઝ કરમે બારી હે.
રહમતે રબ્બે અહદ જિનકી તરફદારી હે,
જિનકા મંઝુર ગુનેહ-ગારોંકી ગમખારી હે.
મોમીનો આઓ જો પાનીકી તલબગારી હે,
યશ-મયે ફયઝે હુસેન ઈબને અલી જારી હે.
દીલબરે શેરે ખુદા બાઝુયે શાહે દોસરા,
જીસકે કબઝેમેં યદુલ્લાકા થા જોર ભરા;
હાથ ઉડતે હેં બોખું હાલ મેં કયા જુરઅતકા,
હાથ કટનેપેભી મશકે-ઝીકાં કબઝા ન છુટા-મોમીનો.

થા જો હમ-શકલે નબી સીબતે મોહંમદકા પીસર,
નામ થા જીસ મહે અનવરકા મુબારક અકબર;
શાહપે સદકે હુવા અપવાજે લઇંસે લડકર,
હે ઉસીકા યે કરમ આજ જમાને ભર પર-મોમીનો.
ખલ્કમેં કાસીમે નાશાદ સા હોગા ન બના,
શબકો તો અકદ હુવા સુબ્હોકો વોહ કત્લ હુવા,
બનકે દુલ્હાભી વોહ પ્યાસા રહા પ્યાસાહી ગયા,
હૌઝે કૌસરસે વોહ દેતા હે યેહી સબકો સદા-મોમીનો.
ભાનજે શાહકે જગ્નતકે વફાદાર પીસર,
જી હશમ લાયેક તાઝીમ થે વોહ રશ્કે કમર;
શીકસે મામુંપે સદકે કીયા ઉન દોનોંને સર,
અબ સદા દેતે હેં જન્નતસે સાગર ભરકર-મોમીનો.
દોનોં મુસલીમકે પીસર થે જો અજબ નેક નીહાદ,
સુની હોગી જો પડી ઉનપે જહાંમેં ઉપતાદ;
હારીસે નેહસકે હાથોંસે સહી કયા બેદાદ,
પાની મોમીન જો પીયેં દીલસે કરેં ઉનકી યાદ-મોમીનો.
વોહ જો માસુમ પીસર શાહકા અલી અસગર થા,
હુરમલાને ઉસે મયદાનમેં બે જુરમો ખતા;
તીર હલકુમપે મારા ન કીયા ખૌફે ખુદા,
જીસકો પાની ન મીલા ઉસને પાની હે દીયા-મોમીનો.
હુરસા આલમમેં વફાદાર ખુશ અતવાર કહાં,
ઉસકી તારીફમેં કાસીર હે ફરીશતોંકી જબાં;
સદકે શબ્બીરપે હોકર વોહ ગયા સુયે જીનાં,

દરે જન્નતપે ખડા હોકે વોહ કેહતા હે કે હાં-મોમીનો.
શાહે કૌનેનકે થે જીતને અઅઝઝા હમરાહ,
પ્યાસમેં શાહપે સદકે હુયે કયા લીખું આહ;
હશ્ર તક રોયગે મોમીન ઉન્હેં હર શામો પગાહ,
યાદગારી ઉન્હેં હઝરાતકી હે યે વલ્લાહ-મોમીનો.
કમ ન હોગા કભી ફયઝે શાહે ફીરદોસ મુકામ,
કયું ન હો દાદ-રસી ખલ્કકી ઉનકા તો હે કામ;
જો સબીલોંપે હેં કુલ હોંગે વોહ કૌસરપે તમામ,
અય હસન શાહ પુકારેંગે કે હે જન્ને આમ-મોમીનો.

અલ વિદાઅ-૪૯

અય રાહતે જાને નબી, મહબુબે યઝદાને નબી,
હય હય હુસેન ઇબ્ને અલી, ઉમ્મતકે સુલતાં અલ-વિદાઅ.
સર અપના બર રાહે ખુદા, દશતે બલામેં કર ફીદા,
રૂખસત તુ હો હમસે ચલા, અય નુરે ઇમાં અલ-વિદાઅ.
રંજો મુસીબતમેં તેરે, મગમુમ હોકર દીલ જલે,
કેહતે હેં રોજો શબ કે અય, શાહે શહીદાં અલ વિદાઅ.
અય બાદશાહે બહરોબર, હમકો ચલા ગમગીન કર,
કેહતે હેં અબ હમ શોર કર, અય અબરે એહસાં અલ-વિદાઅ.
હે મેરા સીના ગમસે શક, ઓર દર્દસે હે રંગ ફક,
હે રોજો શબ દીલપર કલક, દરદોંકે દરમાં અલ-વિદાઅ.

આતી હે તેરી યાદ જબ, અય સૈયદે વાલા હસબ,
કેહતા હું કર ફર્યાદ તબ, રહમે ગરીબાં અલ-વિદાઅ.
એક સાલ બાદ અજ મેહરબાં, હોવેગા ઓર્સ અંદર જહાં,
તબ હોંગે હમ શાયેદ કહાં, અય રા-હતે જાં અલ-વિદાઅ.
અય સૈયદે શોહદા મેરી, હે અર્ઝ અબ તુમસે યેહી,
મેહશરકે દીન હોકર શફી, રખલો બ-દામાં અલ-વિદાઅ.
હાફિઝકી યા શાહે ઉમમ, હે અર્ઝ તુમસે દમ બ-દમ,
દેખું ન મેહશરમેં અલમ, બેહરે શહીદાં અલ-વિદાઅ.

રીવાયતે પીંડારમ-૫૦.

ગૌહરે બે-બહા બરસે તો ક્યા અજબ, અય મુખાલીફ તેરી ચશ્મે તરસે,
જબ નહો ફઝલે હક બે-સબબ, અબ્રે રહમતભી ગીરતા નહીં હે અબ્રસે.
ફખ્રે આલમકા પ્યારા નવાસા, ઘીર ગયા જબકે કરબલમેં પ્યાસા.
સુયે અનહાર ઘોડા ઉઠાયા વહીં, ચીરકર ફોજ સયરે દો-સરસે.
મુંતેશર હો ગઇ ફોજ સારી, આઇ લગઝીશમેં સબ એક બારી,
ફીર સંભલ કરકે આકર અહાતા, કીયે માહે કામીલકા સબને ફખરસે.
ફીરભી એક જસ્ત કર ઇબ્ને હેદર, ચીરકર નીકલે ફોજે સીતમગર.
જો મુકાબીલમેં આતાથા કરતે ઉસે, દાખીલે નાર તેગે ઝફરસે.
અલ-ગરઝ હાલીરે ગયેબસે તબ, યું નીદા આઇ અય આશીકે રબ,
બખશીશ ઉમ્મતકી મદ્દે નઝર હે અગર, તો નલો કામ તેગો તબરસે.
યે સદા સુનતેહી રખદી શમશીર, ઓર કહા ઝાલીમોંસે કે મે પીર,

ઓર કરલો જો કરના હે હાઝીર હે સર, આઝ આઓ ન તુમ અપને ઘરસે.
અલ ગરઝ રોજે આશુરા સરવર, સીજદેમેં અપના કટવા દીયે સર,
ઝારેઝા ઉસ ઘડીકા લીખું કયા બયાં, કમ ન થા ગમ વોહ યૌમુલ હશરસે

મુનાકિબ-૫૧.

હરદમ હે મુજકો વીર્દ તુમ્હારા અલી અલી,
હું બે-કસીમેં તુમકો પુકારા અલી અલી.
ઘબરાકે ઇસ જહાંસે આયા બતંગ હું,
ઇસ મુફ્લેસીમેં હુવા અવારા અલી અલી.
ઇસ ગરદીશે ફલકને મુઝે કર દીયા અસીર,
મુજકો હે દામે હીર્સને મારા અલી અલી.
સબ ઉમ્ર કટ ગઇ હે ગુનાહોંમેં હસરતા,
નેકીકા કામ કુછ ન સવારા અલી અલી.
ગોરદાબે માસીઅતમેં પડા હું મેં ખસ્તા હાલ,
ગરદીશને આ મીલાયા દુબારા અલી અલી.
કુલ આજીજોંકે આપ હો મુશકીલમેં પેશવા,
હમનેભી બેકસીમેં પુકારા અલી અલી.
હમશેરસે એક આપને ખયબર ઉલટ દીયા,
અઝદરકો તુમને ચીર ઉતારા અલી અલી.
આદમસે લેકે ખતમે નબી સબકે આપને,
હરએક કામ તુમને સંવારા અલી અલી.
સાયેલકી મુશકીલેં કીયે આસાન આપને,

મતલબકો અપને જીસને પુકારા અલી અલી.
અસહાબકી દુઆ કરો મકબુલ શેરે હક,
બુજ આપકે નહીં હે સહારા અલી અલી.

સોઝ—૫૨

આજ રોનેકી મદીનેકે નગરમેં ધુમ હે,
કુચ હુસ્ન બસતીસે કરતા સૈયદે મઝલુમ હે.
યેહ ખબર જબને ફતીશાકો હુઈ માલુમ હે,
મુસતફાકે રોઝેપે યેહ કેહતી વોહ મગમુમ હે.
જોશ આતા સોઝીશે ફુરકતમેં ખું હે આપસે,
ફાતીમા સુગરા જુદા હોતી હે અપને બાપસે.
જબ મદીનેસે શાહે મઝમલુકા લસ્કર ચલા,
ઓર અબ્બાસે અલી આગે અલમ લેકર ચલા.
બાબા સાહેબ ઉટોંપે અસબાબ તક લદવાતે હો,
ફાતીમા સુગરાકો ખાલી ઘરમેં છોડે જાતે હો.

સલામ—૫૩

બયેત જંન્નતમેં મીલે નઝમે સલામ અયસા હો,
રોયે સબ સુન—રંઇ પુર દર્દ કલામ અયસા હો.
હુર જો શબ્બીરપે સદકે હુવા જયનબને કહા,

યા ઇલાહી મેરે બેટેકાભી નામ અયસા હો.
ઇદકે રોજ ચડે દોશે નબી પર જો હુસેન
સબ યેહ બોલે કે મુકીમ અયસા મુકામ અયસા હો.
હો ગયા નકશે નગીં મોહરે નુબુવ્વતપે હુસેન.
મોહર અયસી હો નગીં અયસા હો નામ અયસા હો.
યા અલી કેહકે સંભલ જાતે થે ગીરતે ગીરતે,
દસ્તગીરી દો-જહાંમેં હો તો નામ અયસા હો.
હુરકી તારીફ જો કી શાહને તો હંસકર યે કહા,
તુમસા આકા હો તો ફીર કયું ન ગુલામ અયસા હો.
બોસા-ગાહે નબવી શીમરને-કી પહરે હીસામ,
હયેફકી જા હે મુસલમાનસે કામ અયસા હો.
રોજે આશુરા દુઆ કરતીથી રૂહે હયદર.
તાલીઆ રાઝી હો અબ્બાસસે કામ અયસા હો.
દેખ તુ ચલકે મઝારે શોહદા જલ્દ વિકાર.
કફ-તઆલા કરે ઝવ્વાર હો નામ અયસા હો.

